

Svátek Křtu Páně – (2025)

1. čtení - Iz 40,1-5.9-11

Zjeví se Hospodinova velebnost; každé tělo uzří jeho spásu.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Těšte, těšte můj národ - praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, neboť je skončena jeho špatnost, odčiněna jeho nepravost, vzal z Hospodinovy ruky dvojnásob za všechny své hříchy. Hlas volá: "Na poušti připravte Hospodinovi cestu, v pustině urovnejte stezky našemu Bohu! Každé údolí ať se zvýší a každá hora a pahorek ať se sníží! Co je křivé, ať se napřímí, co je drsné, ať se narovná: Hospodinova velebnost se zjeví a každé tělo společně uzří, že mluvila Hospodinova ústa." Vystup na vysokou horu, ty, který hlásáš pro Sión radostnou zvěst, pozdvihni mocně svůj hlas, ty, který hlásáš pro Jeruzalém radostnou zvěst! Pozdvihni (svůj hlas) a neboj se; řekni judským městům: "Hle, váš Bůh!" Hle, Pán, Hospodin, přichází s mocí, jeho rámě mu dává vládu. Hle, u sebe má svou mzdu a před sebou má svůj zisk. Jako pastýř pase své stádo, svým ramenem shromažďuje beránky, ve svém klínu je nese, březí ovce šetrně vede.

Mezizpěv - Žl 104,1b-3a.3b-4.24-25.27-28.29-30

Odp: Veleb, duše má, Hospodina!

Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký!

Velebností a vznešeností ses oděl,
světlem se halíš jak pláštěm.

Napjals nebesa jak stanovou plachtu,
nad vodami jsi zbudoval své síně.

Z mraků si děláš svůj vůz,
kráčíš na perutích větru.

Větry si volíš za své posly,
za své služebníky plameny ohně.

Jak četná jsou tvá díla, Hospodine!

Všechno jsi moudře učinil,
země je plná tvého tvorstva.

Zde moře mohutné a široširé,
v něm nespočetné hemžení
živočichů drobných i velkých.

Všichni čekají od tebe,
že jim dáš obživu v pravý čas.
Ty jim dáváš, a oni sbírají,
otvíráš ruku, a sytí se dobrými dary.

Děsí se, když skryješ svou tvář,
hynou, když vezmeš jim život,
a vracejí se do svého prachu.
Když sešleš svého ducha, jsou stvořeni,
a obnovuješ tvář země.

2. čtení - Tit 2,11-14; 3,4-7

Spasil nás v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem Svatým.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků. Projevila se dobrota Boha, našeho spasitele, a jeho láska k lidem; ne (snad proto), že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem Svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho spasitele Ježíše Krista, abychom - ospravedlnění jeho milostí - dostali jako dědictví vytoužený věčný život.

Zpěv před evangeliem - Lk 3,16

Aleluja. Jan říkal: Přichází mocnější než já; on vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm. Aleluja.

Evangelium - Lk 3,15-16.21-22

Když byl Ježíš pokřtěn a modlil se, otevřelo se nebe.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: "Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm." Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil

se, otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě holubice a z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení."

Homilie

Drazí bratři a sestry!

„...Otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil... a z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení."(Lk 3,21-22)

Chtěli byste vidět nebe? Chtěli byste zažít moc Ducha svatého? Chtěli byste být milováni?

Vím, vím - hloupé otázky.

Velmi hloupé, protože kdo by netoužil po štěstí - protože o to v nebi jde, netoužil by po moci a netoužil by po lásce?

Nyní pozor, možná pro někoho z Vás bude to šokující: znám některá vaše tajemství, tajemství, která si necháváte jen pro sebe, vaše skryté myšlenky.

Znám tři z vašich tajemství. Nyní je odhalím.

První tajemství... Někdy nejste šťastní. Možná jste dokonce nikdy nebyli šťastní. Jsou chvíle, kdy hltáte slzy, i když se navenek krásně usmíváte. Zažili jste zlo, zklamali vás blízcí, možná jste nemocní, možná něco jiného. Žijete..., ale jaký je to život.

Druhé tajemství... Zažíváte, že vám docházejí síly, že slábnete. Nebo už ležíte bez síly? Život vás přibil k zemi, nemůžete se zvednout. Žijete..., ale mizerný je to život.

Třetí tajemství, to nejtajnější. Chybí ti láska. Celý život sbíráš její droby, ale je jí tak málo, nebo tak křivě. Bez lásky můžeš žít, ale nemůžeš přinášet ovoce. Jaký smysl má život, když nemáš, koho bys miloval a ty sám nejsi milovaný?

Řekl jsem pravdu?

Ve větší či menší míře ano. Chybí nám štěstí.

Chybí nám moc. A ještě více chybí nám láska.

Takový je náš lidský život zde na zemi od vyhnání z ráje.

A co s tím? Mám pro vás dobrou zprávu. Můžeme být šťastní, můžeme mít moc a můžeme být milováni.

To, o čem mluvím, může dát pouze Ježíš. Pouze On. Pouze Ježíš Kristus.

Evangelium popisující Ježíšův křest v Jordánu končí touto větou: „když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě holubice a z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“ (Lk 3,21-22)

Ježíš viděl nebe, spočinul na něm Duch svatý a slyšel Otcovo vyznání, že je milované dítě.

A všechno to, co se stalo jeho zkušeností, nám chce sdělit dnes i nám.

Ježíšovou vůlí a zákonem je, aby jeho děti zde na zemi byly šťastné. Jeho vůlí je, aby ve svém životě zakoušely Boží moc. A aby milovaly a byly milovány.

Řečeno konkrétněji a osobněji: Bůh chce, abychom byli šťastní, abychom byli silní, abychom byli milováni.

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3,16)

Bůh nám dává svého Syna, abychom mohli žít. Abychom skutečně žili. Nemá to být vegetativní, průměrný život. Má to být život v hojnosti, v úžasu, v kráse. Bůh chce naše štěstí, naši vnitřní sílu, naši lásku.

Problém je v tom, že my lidé, ačkoli to všechno chceme, zároveň utíkáme od toho, kdo nám to může dát. Zdá se nám, že Bůh je policista, bezcitný soudce, zlomyslný stařec, který nám závidí naše štěstí. A my vyhýbáme se Bohu.

Eucharistie je časem našeho setkání s Bohem. Časem, kdy se nám otevírá nebe, kdy zažíváme Boží moc, kdy zakoušíme Boží lásku. To se může stát už tady a teď. Bůh to dá každému, kdo otevře své srdce.

Bůh dává víc, než může dát celý svět. Ale my věříme málo nebo vůbec.

Zvu vás ke skutečnému setkání s Ježíšem. Ježíš hledá lidi všude. Máme začít žít pro Boha! Tedy už nic nebude jako dřív. Když žijeme skutečný život s Bohem a pro Boha, už totiž víme, co je nebe. Víme, co je to moc Ducha svatého. Víme, co je Boží láska. Bůh dává víc, než může dát celý svět. My toto můžeme mít. A uslyšíme: Ty jsi můj milovaný syn, v tobě mám zalíbení. Amen.